

Rigsdagstidende.

1860.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 89.

Elleve Session.

30te Møde.

Firsdagen den 24de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab) talte meget ivrigt for sit Forslag om at bevilge 1,500 Rd. til de to Herrer, som have begyndt at gjøde med flydende Gjødning. Den ærede Rigsdagsmand undrede sig over mangfoldige Ting, blandt Andet ogsaa over, at jeg havde udtalt, at Udvalget ansaae det for tvivlsomt, hvorvidt det paagjældende Foretagende kan siges at være til Landvæsenets Fremme. Det undrer mig, at den ærede Rigsdagsmand undrede sig derover; thi det staaer i Betænkningen, og der kunde han altsaa have seet det langt tidligere, end jeg her har udtalt det. Naar han undrede sig over, at man ikke vilde bevilge de 2,000 Rd., skjøndt Thinget ifjor havde henviist et Andragende i den Retning til Ministeriet, da maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at man netop har taget Hensyn til denne Henviisning derved, at man har foreslaaet at bevilge det ene Tusinde Rigsdaler. Her er ikke Tale om at nægte at bevilge, men der er kun en Grads Forskjel i hvad man bevilger. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at han godt kunde forstaae den Tankegang hos Udvalget, at man ikke skulde bevilge Beløbet som Tolbgodtgjørelse; men derimod gif han, saavidt jeg forstod ham, ud fra, at man burde godtgjøre det Beløb af Tolden, som kunde siges at tilfalde Kongeriget Danmark. Der blev

talt i stærke Udtryk om det Fortjenstfulde, der var i saadanne Foretagender. Jeg skal dertil bemærke, at det, at dette Foretagende ikke har været fuldt af Fortjeneste for Manden, er slemt, thi saa havde vi ikke seet Sagen her; men jeg forstod heller ikke rettere, og det syntes mig ogsaa, at det skinnede igjennem, end at det Fortjenstfulde bestod alene deri, at de Vedkommende derved havde advaret Andre imod at indlade sig paa saadanne Foretagender, som ikke passede til andre end meget store Landbrug. Det er alt det Fortjenstlige, der efter min Mening er kommet ud deraf; thi det blev udtrykkelig bemærket, at ved saadanne smaa Landbrug kunde slige Anlæg ikke svare Regning, og saa er hans Fortjeneste netop den, som jeg har sagt. Naar man siger, at han paa Grund af sin Fortjeneste saameget fortjener denne Understøttelse, da er det en underlig Maade at belønne ham paa; thi giver man ham en Understøttelse, tager man jo hans Fortjeneste fra ham. Hans Fortjeneste bestod jo netop i, med Tab at give en Dplysning, nemlig den, at man ikke saaledes skal gjøde sin Jord, og istedetfor at lade ham beholde denne Fortjeneste tager man den fra ham ved at give ham disse Penge; han beholder jo saa de Penge, han tidligere havde, men Fortjenesten er borte.

Den ærede Rigsdagsmand for Njøsnehavns 5te Valgkreds (Tillisch), der, saavidt jeg veed, er Formand for Landhuusholdningssekskabet — og det forekommer mig ogsaa, at man kunde mærke det — gjorde den almindelige Bemærkning, idet han i den Anledning gav Folkethinget en Reprimande, at dette havde valgt Mænd